

ทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนของชาวไทยที่เรียนภาษาจีน
และชาวจีนที่เรียนภาษาไทย: การศึกษาด้วยกลวิธีพรางเสียงคู่
Attitude of Thais studying Chinese and Chinese Studying Thai toward
Thai and Chinese Speakers: Matched-Guise Technique

ม.ล. จรัลวิไล จรุงญโรจน์¹

Yang Liahou²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของชาวจีนที่กำลังศึกษาภาษาไทยกับทัศนคติของชาวไทยที่กำลังศึกษาภาษาจีนที่มีต่อผู้พูดภาษาจีนและผู้พูดไทย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวนรวม 210 คน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างชาวไทยประเมินผู้พูดภาษาจีนสูงกว่าผู้พูดภาษาไทยในทุกคุณลักษณะ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวจีนประเมินผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนไม่แตกต่างกัน ผู้พูดภาษาไทยได้รับการประเมินโดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มสูงกว่าผู้พูดภาษาจีนในด้านการเข้าสังคมและคุณธรรม ส่วนผู้พูดภาษาจีนได้รับการประเมินสูงกว่าผู้พูดภาษาไทยในด้านอำนาจ ด้านสถานภาพทางสังคม และด้านกายภาพ กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มีและไม่มีเชื้อสายจีนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการประเมินผู้พูดทั้งสองภาษา

คำสำคัญ: ภาษาไทย, ภาษาจีน, ทัศนคติ, กลวิธีพรางเสียงคู่

Abstract

This study aims to investigate the attitude of undergraduate Thai students majoring in Chinese and undergraduate Chinese students majoring in Thai toward Thai and Chinese speakers. The sample comprises 210 undergraduate students. The result shows that Thai respondents evaluate Chinese guise speaker more favourable on every characteristics but Chinese respondents evaluate Thai guise speaker and Chinese guise speaker equally. Thai guise speaker are evaluated more favourable on social skill and morality by the both sample groups, while Chinese guise speaker are evaluated more favourable on power, social status and physical attraction. Thai respondents with and without Chinese ancestor do not rate any guise speaker with statistical difference.

Key words: Thai, Chinese, Attitude, Matched-guise Technique

---

¹รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาศิลปศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

jaralvilai@yahoo.com

²อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียอาคเนย์และเอเชียใต้ มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน

ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน yanglizhou1980@hotmail.com

ความเป็นมา

จีนและไทยมีความสัมพันธ์กันในด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมมาเป็นเวลานานตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี มีคนจีนเข้ามาตั้งรกรากในประเทศไทยเป็นจำนวนมากและมีการผสมผสานทางวัฒนธรรมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขจนปัจจุบัน

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ซบเซาลงในยุคที่ประเทศไทยกลัวภัยคอมมิวนิสต์ จอมพลป. พิบูลย์สงคราม นายกรัฐมนตรีในสมัยนั้นถึงกับสั่งปิดโรงเรียนที่สอนภาษาจีนทุกแห่ง ทำให้การศึกษาภาษาและวัฒนธรรมจีนในประเทศไทยขาดช่วงไป จนกระทั่งประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้กลับมา มีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันอย่างเป็นทางการเมื่อ พ.ศ. 2518 โดยมี ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของไทยในขณะนั้น เดินทางเยือนประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นครั้งแรก (ธนาคารกสิกรไทย, 2555)

ปัจจุบันนี้ความสัมพันธ์ระหว่างไทยและจีนก็ยังคงมีความใกล้ชิด แต่ปรับเปลี่ยนมาเป็นการสัมพันธ์ในทางเศรษฐกิจอย่างเป็นทางการระหว่างประเทศมากขึ้น เพราะประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีนโยบายเปิดประเทศให้เป็นเสรี ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว เหตุผลทางเศรษฐกิจนี้ทำให้มีคนไทยจำนวนมากสนใจศึกษาภาษาจีนในทุกระดับการศึกษา หลายมหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรวิชาเอกภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา และมีมหาวิทยาลัยในประเทศจีนเป็นจำนวนมากเช่นกันที่เปิดหลักสูตรวิชาเอกภาษาไทย และภาษาไทยก็เป็นภาษาต่างประเทศที่มีผู้นิยมเรียนในประเทศจีน

อย่างไรก็ดี การศึกษาภาษาใด ๆ ก็ตามมักจะมีเหตุผลจูงใจหลากหลายอยู่เบื้องหลัง ไม่ใช่เพียงด้านเศรษฐกิจเท่านั้น ถ้าฟังจำนวนผู้เรียนหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็ไม่สามารถบอกได้ชัดเจนว่าผู้เรียนมีทัศนคติต่อภาษาหรือผู้พูดภาษาที่ตนเรียนอยู่ในทางบวกหรือลบอย่างไร ซึ่งการทราบเกี่ยวกับทัศนคติต่อผู้พูดภาษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้มากมาย เช่น การตลาด การประชาสัมพันธ์ การทูต ฯลฯ

วิธีการศึกษาทัศนคติต่อภาษามีหลายวิธี การ์เร็ต (Garrett, 2010) ได้กล่าวว่าผู้เขียนตำราด้านทัศนคติต่อภาษาโดยทั่วไปรวมทั้งตัวของการ์เร็ตเองได้แบ่งวิธีการศึกษาเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ การศึกษาวัดทัศนคติทางตรง (direct approach) และการศึกษาวัดทัศนคติทางอ้อม (indirect approach) ซึ่งมีอีกชื่อเรียกว่าเทคนิคพรางเสียงคู่ (Matched-guise technique) แต่ละแบบมีทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนในตัวเอง

การศึกษาทัศนคติทางตรงทำให้เราได้คำตอบของทัศนคติแบบเปิดเผย (overt) เช่น ถามว่า ภาษาใดไพเราะกว่า ถามว่าในสถานการณ์ต่าง ๆ จะเลือกใช้ภาษาใด ภาษาใดมีประโยชน์กว่า ภาษาใดควรได้รับการส่งเสริมในโรงเรียน ฯลฯ และข้อดีของการวัดทัศนคติทางตรงคือได้คำตอบชัดเจน แต่ข้อเสียก็มีเช่นกัน คือบางครั้งอาจจะได้คำตอบที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงเพราะกลุ่มตัวอย่างอาจไม่กล้าให้คำตอบตามจริง

ตัวอย่างงานวิจัยที่ใช้การวัดทัศนคติทางตรงก็เช่นในงานของ ดิยู ศรีนราวัฒน์ และคณะ (2537) ซึ่งศึกษาการใช้ภาษาไทยของคนจีนในกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาภาษาจีนที่ใช้ในกรุงเทพมหานคร และศึกษาทัศนคติของคนจีนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อภาษาไทยและภาษาจีน

ดิยูและคณะได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างซึ่งก็คือผู้พูดภาษาจีนแต่จิวในกรุงเทพมหานครตามระดับการศึกษา และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างต้องตอบว่าเห็นจริงตามข้อความในแบบสอบถามมากน้อยเท่าไรด้วยมาตราประเมินค่าแบบ 5 ช่วงคะแนน (จริงที่สุด จริงมาก จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย) เช่น ข้าพเจ้าต้องการให้ลูกหลานพูดภาษาจีนได้ภาษาจีนมีประโยชน์ใช้ได้กว้างขวางกว่าภาษาไทย ข้าพเจ้าชอบภาษาจีนมากกว่าภาษาไทย ฯลฯ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มคนจีนอพยพมีทัศนคติต่อภาษาจีนในทางบวกสูงที่สุดเมื่อเทียบกับคนจีนที่เกิดในประเทศไทย และในกลุ่มคนจีนที่เกิดในประเทศไทยก็พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงที่สุดมีทัศนคติต่อภาษาจีนต่ำที่สุด หรือเรียกว่าระดับการศึกษากับระดับทัศนคติต่อภาษาจีนมีการแปรผกผันกันนั่นเอง

การวัดทัศนคติทางอ้อมมีชื่อเรียกอีกอย่างว่าเทคนิคพรางเสียงคู่ เทคนิคนี้ถูกนำมาใช้เป็นครั้งแรกโดย Wallace E. Lambert นักจิตวิทยาสังคม และคณะ (Lambert et al., 1960) แห่งมหาวิทยาลัยแมคกิลล์ (McGill) ประเทศแคนาดา โดยเทคนิคการพรางเสียงคู่เป็นวิธีการประเมินจากการฟังเสียงพูดทั้งสองภาษาจะต้องมาจากผู้พูดคนเดียวกัน แต่ผู้ประเมินจะไม่ทราบว่าเป็นมาจากบุคคลเดียวกันในขณะที่ฟังเสียงและทำแบบประเมิน ก่อนที่จะเริ่มทำแบบประเมิน จะให้ผู้ประเมินได้ฟังตัวอย่างเสียงก่อน แล้วหลังจากนั้นจะให้จินตนาการถึงบุคลิกลักษณะของผู้พูด

แลมเบิร์ตศึกษาทัศนคติต่อผู้พูดภาษาอังกฤษและผู้พูดภาษาฝรั่งเศสในเมืองมอนทรีออล ประเทศแคนาดา กลุ่มตัวอย่างจะได้ยินเสียงอ่านข้อความภาษาอังกฤษและฝรั่งเศสโดยผู้รู้สองภาษาจำนวน 4 คน และต้องประเมินเจ้าของเสียงในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความสูง หน้าตา ความเป็นผู้นำ อารมณ์ขัน ความฉลาด ความเคร่งศาสนา ความมั่นใจในตนเอง ความไวใจได้ ความใจดี ความทะเยอทะยาน ความเป็นมิตร บุคลิกภาพที่ดี และความสามารถในการสร้างความบันเทิงให้กับคนรอบข้างด้วยมาตราประเมินค่าแบบ 6 ช่วงคะแนน

ผลการศึกษาพบว่าทั้งกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษมีการประเมินภาษาอังกฤษสูงกว่าภาษาฝรั่งเศสในเกือบทุกคุณลักษณะ โดยกลุ่มตัวอย่างที่พูดฝรั่งเศสเองประเมินภาษาฝรั่งเศสของตนเองต่ำกว่าที่ผู้พูดภาษาอังกฤษประเมินผู้พูดภาษาฝรั่งเศสด้วย ซึ่งแลมเบิร์ตและคณะได้อธิบายว่าเป็นเพราะกลุ่มที่มีฐานะต่ำกว่าในสังคมบางครั้งก็ยอมรับในสามัญทัศน์แบบตายตัว (stereotype) ที่ตีคุณค่าของพวกตนไว้ต่ำ ซึ่งในเวลานั้นในสถานภาพของภาษาอังกฤษสูงกว่าภาษาฝรั่งเศสอย่างเด่นชัดมากในประเทศแคนาดา

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาทัศนคติของชาวจีนที่เรียนภาษาไทยและชาวไทยที่เรียนภาษาจีนต่อคนไทยและคนจีน ด้วยกลวิธีพรางเสียงคู่ (Matched-guise technique) เช่นเดียวกับในงานของแลมเบิร์ต วิธีนี้เป็นการศึกษาทัศนคติโดยอ้อมซึ่งจะศึกษาได้แนบเนียนกว่าการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยตรงว่ามีทัศนคติอย่างไรต่อภาษานั้นๆ

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของชาวจีนที่ศึกษาภาษาไทยกับของชาวไทยที่ศึกษาภาษาจีนที่มีต่อผู้พูดภาษาจีนและผู้พูดไทย ทั้งในภาพรวมและในด้านคุณสมบัติย่อย ได้แก่คุณสมบัติด้านสังคม คุณสมบัติด้านความสามารถ คุณสมบัติด้านอำนาจ คุณสมบัติด้านคุณธรรม คุณสมบัติด้านสถานภาพทางสังคม และคุณสมบัติด้านกายภาพ
2. ศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติของชาวไทยเชื้อสายจีนและชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนที่มีต่อผู้พูดภาษาจีนและผู้พูดไทย ทั้งในภาพรวมและในด้านคุณสมบัติย่อยตามวัตถุประสงค์ข้อ 1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เนื่องจากผลการศึกษาทำให้ทราบว่าชาวไทยและชาวจีนมีทัศนคติต่อกันดีหรือไม่ดีในด้านใด จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการตลาด การประชาสัมพันธ์ การทูตระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ เช่น อาจนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อสร้างสื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวที่นอกจากจะให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแล้วยังช่วยแก้ไขมุมมองในแง่ลบที่ประชาชนของทั้งสองประเทศมีต่อกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของงานวิจัยนี้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยที่กำลังศึกษาภาษาจีนในคณะวิชาเอกในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย และนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวจีนที่กำลังศึกษาภาษาไทยในคณะวิชาเอกในมหาวิทยาลัยในประเทศจีน

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างโดยสะดวก (convenience sampling) โดยได้เลือกเก็บข้อมูลจากนักศึกษาชาวจีนมาทั้งสิ้น 106 คน จากมหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และเลือกเก็บข้อมูลจากนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยที่กำลังศึกษาภาษาจีนเป็นวิชาเอกจำนวนทั้งสิ้น 104 คน จากมหาวิทยาลัย 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จำนวนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและเชื้อสายแสดงไว้ในตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1

คุณสมบัติและจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

	กลุ่มตัวอย่างชาวไทย			กลุ่มตัวอย่างชาวจีน			รวม
	ไม่มีเชื้อสายจีน	มีเชื้อสายจีน	รวม	ไม่เป็นชนเผ่า ไท	เป็นชนเผ่า ไท	รวม	
ชาย	6 (%)	17 (%)	23 (22.10%)	7 (6.60%)	0 (0%)	7 (6.60%)	30
หญิง	24 (%)	57 (%)	81 (77.88%)	94 (%)	5 (%)	99 (93.4%)	180
รวม	30 (29.41%)	74 (72.55%)	104 (100%)	101 (95.28%)	5 (4.72%)	106 (100%)	210

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างชาวจีน พบว่าผู้ที่มีชาติพันธุ์ไทยอยู่เพียงร้อยละ 4.72 ซึ่งเป็นจำนวนที่น้อยมากเมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่ได้เป็นชาติพันธุ์ไทยที่มีถึง 101 คน หรือร้อยละ 95.28 ทำให้ในงานวิจัยนี้ไม่ศึกษาว่าชาวจีนเชื้อสายไทกับชาวจีนที่ไม่มีเชื้อสายไทมีทัศนคติแตกต่างกันหรือไม่ต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน แต่ศึกษาเพียงว่าชาวไทยที่มีและไม่มีเชื้อสายจีนจะมีทัศนคติแตกต่างกันหรือไม่ต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่สำคัญในการใช้เทคนิคพรางเสียงคือตัวอย่างเสียงพูดที่มาจากผู้พูดคนเดียวกัน เนื้อความเดียวกัน แต่เป็นคนละภาษา โดยที่ผู้พูดตั้งกล่าวต้องออกเสียงภาษาทั้งสองได้เหมือนหรือใกล้เคียงเจ้าของภาษาอย่างมาก และแบบสอบถาม

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์ตัวอย่างเสียงจากนิสิตหญิงชาวจีน อายุ 25 ปี จากเมืองซีอาน มณฑลซานซีประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งจบการศึกษาระดับปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทย จาก Xi'an International studies University และปัจจุบันกำลังศึกษาระดับปริญญาโทภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พร้อม ๆ กับเป็นอาจารย์พิเศษให้กับสาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ข้อความที่ใช้เป็นตัวอย่างเสียงเป็นข้อความที่นำมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ สาเหตุที่ผู้วิจัยใช้ข้อความที่นำมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์มี 3 ประการดังนี้

1. ผู้วิจัยสามารถหาข้อความที่มีเนื้อความเดียวกันแต่ต่างภาษาได้โดยง่ายจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ เพราะพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นหนังสือที่ได้รับการแปลเติมเล่มเป็นภาษาต่าง ๆ ทั่วโลกมากถึง 469 ภาษา และได้รับการแปลบางส่วนของเล่มอีกถึง 2,527 ภาษา (Communication, 2011) นอกจากนี้บางภาษาก็มีการแปลเป็นหลายสำนวน

2. ผู้วิจัยสามารถมั่นใจได้ว่าเป็นการแปลที่ถูกต้องเพราะพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นคัมภีร์ทางศาสนา การแปลเพื่อเผยแพร่จึงมาจากแรงจูงใจทางความศรัทธามีใช้ธุรกิจ ในแต่ละครั้งที่แปลได้มีการตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบอย่างรัดกุม

3. การนำข้อความในพระคริสตธรรมคัมภีร์มาเป็นตัวอย่างเสียงนั้นจะทำให้ผู้รับการทดลองฟังแล้วทราบได้ทันทีว่าเจ้าของเสียงกำลังอ่านข้อความที่มีผู้อื่นเขียนเอาไว้ ไม่ใช่แต่งประโยคพูดขึ้นมาเอง ดังนั้นในการจินตนาการถึงคุณลักษณะด้านต่างๆของเจ้าของเสียง ผู้รับการทดลองก็จะไม่นำเนื้อความมาเป็นส่วนในการจินตนาการถึงเจ้าของเสียง แต่จะจินตนาการไปตามเสียงของภาษาที่ได้ยินเท่านั้น ซึ่งเท่ากับเป็นการควบคุมตัวแปรให้มีเพียงความแตกต่างของภาษา

ในที่นี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้ข้อความพระธรรมมัทธิว บทที่ 4 ข้อ 1 ถึง 4 ข้อความภาษาไทยมาจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับอ่านเข้าใจง่าย ภาคพันธสัญญาใหม่ (Thai New Testament: Easy-to-Read Version) และข้อความภาษาจีนจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ Chinese Standard Bible Simplified ซึ่งทั้งสองถือเป็นสำนวนภาษาอ่านง่าย ทันสมัย ใกล้เคียงภาษาพูดจริงในชีวิตประจำวันข้อความที่ใช้เป็นเครื่องมือในงานวิจัยนี้มีดังนี้

แล้วพระวิญญาณก็พาพระเยซูไปที่เปลวเพลิงแห่งแล้งเพื่อให้มารมาลองใจพระองค์ หลังจากพระเยซูอดอาหารมาเป็นเวลาสี่สิบวันสี่สิบคืน พระองค์ก็หิวจัดมารจึงมายั่วยุ พระองค์ว่า “ถ้าเป็นลูกพระเจ้าจริง ก็สั่งหินพวกนี้ให้กลายเป็นขนมปังสิ” พระเยซูตอบว่า “พระคัมภีร์ เขียนไว้ว่า ‘ชีวิตที่เที่ยงแท้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับขนมปังเพียงอย่างเดียว แต่อยู่ได้ด้วยคำพูดทุกคำที่มาจากพระเจ้า’

随后，耶稣被圣灵领到旷野去，受魔鬼的试探。耶稣禁食了四十昼夜，后来就饿了。那试探者前来对他说：“你如果是神的儿子，就吩咐这些石头变成食物吧！”耶稣回答说：“经上记着：‘人活着不是单靠食物，而是靠神口里所出的每一句话。’”

ผู้วิจัยได้นำไฟล์เสียงดังกล่าวไปให้ชาวไทย 3 คนฟังโดยไม่บอกว่าเจ้าของเสียงเป็นชาวจีน ปรากฏว่าไม่มีใครรู้สึกว่าผิดสังเกตต่อการออกเสียงภาษาไทยในข้อความตัวอย่างแต่อย่างใด และเมื่อทราบภายหลังว่าเป็นชาวจีนที่กำลังศึกษาภาษาไทยก็รู้สึกชื่นชมที่เจ้าของเสียงสามารถออกเสียงภาษาไทยได้ชัดเจนราวกับเจ้าของภาษา

นอกจากนั้น ขณะเก็บข้อมูลจริงผู้วิจัยยังได้นำข้อความในพระคริสตธรรมคัมภีร์บทเดียวกันนี้แต่เป็นสำนวนภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสจากเสียงของคนอีก 2 คนมาใช้คั่นกลางระหว่างสำนวนภาษาจีนกลางและภาษาไทย เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างไม่สังเกตว่าเป็นเสียงภาษาจีนกลางและภาษาไทยมาจากคนเดียวกัน โดยที่ผู้วิจัยไม่ได้นำข้อมูลที่ทัศนคติที่กลุ่มตัวอย่างประเมินผู้พูดภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสมาใช้ในการวิเคราะห์แต่อย่างใด

เครื่องมือในการเก็บข้อมูลอีกอย่างหนึ่งก็คือแบบสอบถาม ช่วงต้นของแบบสอบถามจะถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวเช่นเพศ อายุ การศึกษา และในกรณีของกลุ่มตัวอย่างชาวจีนจะถามว่าเป็นชนชาติไท (Dai หรือ Tai) หรือไม่ ซึ่งการที่ใครเป็นชาติพันธุ์ใดนั้นจะกำหนดไว้ชัดเจนในทางกฎหมายอยู่แล้ว

ส่วนในกรณีของคนไทยผู้วิจัยนอกจากจะถามว่าตัวท่านเป็นคนจีนหรือไม่ ก็ยังถามด้วยว่ามีพ่อแม่ ปู่ ย่า ตา ยาย (บรรพบุรุษเหนือขึ้นไปหนึ่งถึงสองรุ่น) เป็นคนจีนบ้างหรือไม่ เพราะจากงานวิจัยของผู้วิจัยเอง (จรัลวิไล จรูญโรจน์, ม.ล., 2555) ผู้วิจัยพบว่าคนไทยในปัจจุบันจะระบุว่าตนเองเป็น “คนไทย”

ทั้งสิ้น แม้ว่าจะมีเชื้อสายจีน เช่นในกรณีที่ทำให้เหตุผลว่าทำไมตนเองมีชื่อเล่นเป็นภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างจะตอบในทำนองว่าบรรพบุรุษเป็นคนจีนมากกว่าที่จะบอกว่าเจ้าของชื่อเป็นคนจีน เช่น “บิดามารดาเป็นคนจีน มีเชื้อสายจีน” “ครอบครัวฝั่งพ่อมีเชื้อจีน” “ต้นตระกูลเป็นคนจีนที่อพยพมาอยู่ประเทศไทย” “คุณปู่เป็นคนจีนแคะ เรียกหลานด้วยชื่อนี้” “อาม่าซึ่งเป็นคนจีน เป็นผู้ตั้งชื่อ” “ครอบครัวเป็นคนไทยผสมจีน” แสดงให้เห็นว่าแม้จะทราบข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อชาติของบรรพบุรุษของตนว่าเป็นคนจีน แต่กลับมองเสมือนว่าตนเองมีเชื้อชาติที่แตกต่างจากบรรพบุรุษ แม้กระทั่งบรรพบุรุษรุ่นสูงขึ้นไปเพียงรุ่นอายุเดียว อย่างไรก็ตาม แม้ก็ตาม ดังนั้นหากต้องการทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเชื้อสายจีนหรือไม่ก็ควรจะถามว่ามีบรรพบุรุษเป็นคนจีนบ้างหรือไม่ควบคู่กับการถามว่าท่านเป็นคนจีน/มีเชื้อสายจีนหรือไม่

ส่วนที่สองของแบบสอบถามเป็นส่วนที่ใช้เก็บข้อมูลทัศนคติซึ่งมีลักษณะเป็นตารางเท่ากับจำนวนไฟล์เสียง ต้นตารางบอกลำดับที่ของไฟล์เสียงและบอกชื่อภาษา ส่วนภายในตารางมีคุณลักษณะ 10 โดยคุณลักษณะด้านบวกจะอยู่ซ้ายมือ คุณสมบัติด้านลบจะอยู่ขวามือ คุณสมบัติเหล่านี้ดัดแปลงมาจากงานของ Chanyam (2002) ซึ่งศึกษาทัศนคติต่อภาษาและผู้พูดภาษาไทยถิ่นต่าง ๆ โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมงคลในแต่ละภูมิภาค

การสอบถามทัศนคติทางอ้อมด้วยเทคนิคพรางเสียงคู่ในที่นี้ใช้มาตราประเมินค่าแบบ 5 ช่วงคะแนน กลุ่มตัวอย่างจะต้องทำเครื่องหมายใด ๆ ลงไปเพื่อเลือกตอบว่าเจ้าของเสียงมีคุณลักษณะด้านนั้น ๆ มากน้อยแค่ไหนจากคะแนน 1-5 ดังนี้

เป็นมิตร	5	4	3	2	1	ไม่เป็นมิตร
ฉลาด	5	4	3	2	1	โง่
มั่นใจในตัวเอง	5	4	3	2	1	ไม่มั่นใจในตัวเอง
ขยัน	5	4	3	2	1	ขี้เกียจ
มีความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	ไม่มีความเป็นผู้นำ
มีคุณธรรม	5	4	3	2	1	ไม่มีคุณธรรม
สุขภาพ	5	4	3	2	1	หยาบคาย
มีการศึกษาสูง	5	4	3	2	1	มีการศึกษาต่ำ
รวย	5	4	3	2	1	จน
รูปร่างหน้าตาดี	5	4	3	2	1	รูปร่างหน้าตาน่าเกลียด

คะแนน 5 หมายถึงมีความเป็นมิตร คะแนน 1 หมายถึงมีความไม่เป็นมิตร หากกลุ่มตัวอย่างต้องการระบุว่าเจ้าของเสียงมีความเป็นมิตร/ไม่เป็นมิตรแต่ไม่มากนัก หรือมีลักษณะที่อยู่ก้ำกึ่งก็สามารถเลือกทำเครื่องหมายลงในช่องคะแนนที่อยู่ระหว่าง 1 และ 5 ตามระดับที่ต้องการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้วก็ได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามส่วนที่ใช้เก็บข้อมูลทัศนคติทางอ้อมต่อผู้พูดภาษาจีนและไทยมาจัดระบบ โดยขั้นแรกนำคุณลักษณะย่อยทั้ง 10 มาจัดรวมเป็นกลุ่มได้ 6 คุณลักษณะหลัก

1. ความเป็นมิตรและความสุขภาพ จัดรวมกันเป็นคุณลักษณะด้านการเข้าสังคม
2. ความขยันและความฉลาด จัดรวมกันเป็นคุณลักษณะด้านความสามารถ

3. ความมั่นใจในตนเองและความเป็นผู้นำ จัดรวมกันเป็นคุณลักษณะด้านอำนาจ
4. คุณธรรม ถือเป็นคุณลักษณะด้านคุณธรรม
5. ความร่ำรวยและการมีศึกษาสูง จัดรวมกันเป็นคุณลักษณะด้านสถานภาพทางสังคม
6. การมีรูปร่างหน้าตาดี ถือเป็นคุณลักษณะด้านกายภาพ

คะแนนสูงสุดที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนประเมินให้เจ้าของเสียงในแต่ละคุณลักษณะแต่ละด้านคือ 5 คะแนน (ต่ำสุดคือ 1 คะแนน) ในกรณีที่คุณลักษณะนั้นมาจากการรวมกันของคุณลักษณะย่อย 2 ประการ ผู้วิจัยจะใช้ค่าเฉลี่ย ตัวอย่างเช่น ถ้ากลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งประเมินให้เจ้าของเสียงเสียงหนึ่งมีความมั่นใจในตนเอง 3 คะแนน และมีความเป็นผู้นำ 4 คะแนน ก็จะถือว่ากลุ่มตัวอย่างคนนี้ประเมินให้เจ้าของเสียงมีคุณลักษณะด้านอำนาจ $(3+4)/2 = 3.5$ คะแนน

จากนั้นผู้วิจัยก็ได้จำแนกค่าทัศนคติที่ได้ออกตามตัวแปรที่ต้องการศึกษา คือความเป็นคนไทย-คนจีน และการมี-ไม่มีเชื้อสายจีนของคนไทย

การวิจัยในครั้งนี้เลือกใช้ *t test* เพื่อพิสูจน์ค่านัยสำคัญทางสถิติโดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ $p < 0.05$ ตามความนิยมที่ใช้กันในงานวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และใช้การพิสูจน์สมมุติฐานแบบสองทาง เนื่องจากไม่มีการตั้งสมมุติฐานถึงทิศทางความแตกต่างของค่าทัศนคติว่าค่าจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มใดจะสูงกว่าหรือต่ำกว่ากัน

ผลการวิจัย

1. ทัศนคติโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยและชาวจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมโดยไม่จำแนกตามคุณลักษณะย่อย พบว่ากลุ่มตัวอย่างชาวไทยมีค่าคะแนนทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทย 3.12 ต่ำกว่าผู้พูดภาษาจีนซึ่งได้คะแนนทัศนคติ 3.59 อยู่ 0.48 และเป็นค่าที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวจีนมีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนเท่ากันที่ 3.45 ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2

ความแตกต่างของค่าทัศนคติโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยและชาวจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

	ต่อผู้พูดภาษาไทย	ต่อผู้พูดภาษาจีน	ความต่าง	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
ชาวไทย	3.12	3.59	-0.48	7.28	103	0.00
ชาวจีน	3.45	3.45	0	0.03	105	0.98

2. ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยและชาวจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนจำแนกตามคุณลักษณะ

เมื่อเรียงลำดับคุณลักษณะตามคะแนนทัศนคติที่กลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มประเมินผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนพบว่ากลุ่มตัวอย่างชาวไทยประเมินผู้พูดภาษาไทยสูงที่สุดในด้านคุณธรรม รองลงมาคือ

ด้านการเข้าสังคม ด้านความสามารถ ด้านสถานภาพทางสังคม ด้านอำนาจ และต่ำที่สุดในด้าน ภายนอก และประเมินผู้พูดภาษาจีนสูงที่สุดในด้านความสามารถ รองลงมาคือด้านอำนาจ ด้านการเข้า สังคม ด้านคุณธรรม ด้านสถานภาพทางสังคม และต่ำที่สุดในด้านภายนอก

ส่วนกลุ่มตัวอย่างชาวจีนประเมินผู้พูดภาษาไทยสูงที่สุดในด้านการเข้าสังคม รองลงมาคือด้าน คุณธรรม ด้านกายภาพ ด้านความสามารถ ด้านสถานภาพทางสังคม และต่ำสุดในด้านอำนาจกลุ่ม ตัวอย่างชาวจีนและประเมินผู้พูดภาษาจีนสูงที่สุดในด้านการเข้าสังคม รองลงมาคือด้านกายภาพ ด้าน คุณธรรม ด้านความสามารถ ด้านสถานภาพทางสังคม และต่ำที่สุดในด้านอำนาจ

2.1 คุณลักษณะด้านการเข้าสังคม

คะแนนคุณลักษณะด้านการเข้าสังคมนี้มาจากคุณลักษณะย่อย 2 คุณลักษณะในแบบสอบถาม รวมเข้าด้วยกัน คือความเป็นมิตรและความสุภาพ

คุณลักษณะด้านการเข้าสังคมนี้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติไปในทางเดียวกัน คือตัดสิน ว่าผู้พูดภาษาไทยมีคุณลักษณะนี้มากกว่าผู้พูดภาษาจีน และเป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างสูง กลุ่มตัวอย่างชาวไทยให้คะแนนทัศนคติด้านการเข้าสังคมแก่ผู้พูดภาษาไทย 3.85 และให้ผู้พูด ภาษาจีน 3.59 ส่วนกลุ่มตัวอย่างชาวจีนให้คะแนนทัศนคติด้านการเข้าสังคมแก่ผู้พูดภาษาไทย 4.37 และให้ผู้พูดภาษาจีนด้วยกันน้อยกว่าที่ 3.85 คะแนน ดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3

ความแตกต่างของค่าทัศนคติด้านการเข้าสังคมของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยและชาวจีนต่อผู้พูดภาษาไทย และภาษาจีน

	ต่อผู้พูดภาษาไทย	ต่อผู้พูดภาษาจีน	ความต่าง	t	df	p
ชาวไทย	3.85	3.59	0.26	2.60	103	0.01
ชาวจีน	4.37	3.85	0.51	6.25	105	0.00

2.2 คุณลักษณะด้านความสามารถ

คะแนนคุณลักษณะด้านความสามารถนี้มาจากคุณลักษณะย่อย 2 คุณลักษณะในแบบสอบถาม รวมเข้าด้วยกัน คือความขยันและความฉลาด

กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีทัศนคติที่แตกต่างกันเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านความสามารถ กลุ่มตัวอย่าง ชาวไทยประเมินให้ผู้พูดภาษาจีนมีความสามารถสูงกว่าผู้พูดภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้พูด ภาษาไทยได้ค่าคะแนนประเมิน 3.19 ส่วนผู้พูดภาษาจีนได้ค่าคะแนนประเมิน 3.66 ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ชาวจีนแม้จะให้คะแนนประเมินดูเหมือนจะเป็นไปในทางตรงกันข้าม (คือประเมินให้ผู้พูดภาษาไทยสูง กว่าผู้พูดภาษาจีน) แต่เมื่อนำมาคำนวณด้วยสถิติ t test แล้วพบว่าความแตกต่างดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ ดังนั้นจึงต้องสรุปว่ากลุ่มตัวอย่างชาวจีนประเมินให้ผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนไม่แตกต่างกัน ในด้านความสามารถ ดังรายละเอียดในตาราง 4

ตาราง 4

ความแตกต่างของค่าทัศนคติด้านความสามารถของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยและชาวจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

	ต่อผู้พูดภาษาไทย	ต่อผู้พูดภาษาจีน	ความต่าง	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
ชาวไทย	3.19	3.66	-0.47	5.62	103	0.00
ชาวจีน	3.62	3.52	0.10	1.07	105	0.29

2.3 คุณสมบัติด้านอำนาจ

คะแนนคุณลักษณะด้านอำนาจนี้มาจากคุณลักษณะย่อย 2 คุณลักษณะในแบบสอบถามรวมเข้าด้วยกัน คือความมั่นใจในตัวเองและความเป็นผู้นำ

กลุ่มตัวอย่างชาวไทยประเมินว่าผู้พูดภาษาจีนมีอำนาจสูงกว่าผู้พูดภาษาไทย โดยประเมินให้ผู้พูดภาษาจีนได้ค่าคะแนน 3.65 และผู้พูดภาษาไทยได้ค่าคะแนน 2.80 ความแตกต่างดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่สูงมากคือ $p = 0.00$

กลุ่มตัวอย่างชาวจีนก็ประเมินตัวอย่างเสียงพูดออกมาในทำนองเดียวกันคือให้ค่าคะแนนผู้พูดภาษาจีน 3.08 สูงกว่าผู้พูดภาษาไทยซึ่งได้ 2.92 แต่ความแตกต่างดังกล่าวไม่มากเท่ากับในกรณีของกลุ่มตัวอย่างชาวไทย ทำให้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5

ความแตกต่างของค่าทัศนคติด้านอำนาจของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยและชาวจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

	ต่อผู้พูดภาษาไทย	ต่อผู้พูดภาษาจีน	ความต่าง	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
ชาวไทย	2.80	3.65	-0.85	6.69	103	0.00
ชาวจีน	2.92	3.08	-0.16	1.70	105	0.09

2.4 คุณสมบัติด้านคุณธรรม

คุณสมบัติด้านคุณธรรมเป็นอีกคุณสมบัติหนึ่งนอกเหนือจากความเป็นมิตรซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งชาวไทยและชาวจีนประเมินผู้พูดภาษาไทยสูงกว่าผู้พูดภาษาจีน และความแตกต่างดังกล่าวของทั้งสองกลุ่มก็ล้วนแต่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มตัวอย่างชาวไทยประเมินผู้พูดภาษาไทยว่ามีคุณธรรมด้วยค่าคะแนน 3.89 มากกว่าผู้พูดภาษาจีนซึ่งได้คะแนนประเมิน 3.59 ความแตกต่างอยู่ที่ 0.31 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาจีนประเมินผู้พูดภาษาไทยว่ามีคุณธรรมด้วยค่าคะแนน 3.94 มากกว่าผู้พูดภาษาจีนซึ่งได้คะแนนประเมิน 3.59 ความแตกต่างอยู่ที่ 0.35 ซึ่งมากกว่าในกรณีของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยเสียอีก รายละเอียดดังในตาราง 6

ตาราง 6

ความแตกต่างของค่าทัศนคติด้านคุณธรรมของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยและชาวจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

	ต่อผู้พูดภาษาไทย	ต่อผู้พูดภาษาจีน	ความต่าง	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
ชาวไทย	3.89	3.59	0.31	3.03	103	0.00
ชาวจีน	3.94	3.59	0.35	3.47	105	0.00

2.5 คุณสมบัติด้านสถานภาพทางสังคม

คะแนนคุณลักษณะด้านสถานภาพทางสังคมนี้มาจากคุณลักษณะย่อย 2 คุณลักษณะในแบบสอบถามรวมเข้าด้วยกัน คือการมีการศึกษาสูงและความรวย

กลุ่มตัวอย่างชาวไทยประเมินว่าผู้พูดภาษาจีนมีสถานภาพทางสังคมสูงกว่าผู้พูดภาษาไทย โดยให้ค่าคะแนนผู้พูดภาษาจีน 3.57 และผู้พูดภาษาไทย 2.68 ส่วนกลุ่มตัวอย่างชาวจีนแม้จะประเมินให้ค่าคะแนนต่อผู้พูดภาษาจีนมากกว่าผู้พูดภาษาไทยเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างชาวไทย แต่ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 3.45 ที่ประเมินให้ผู้พูดภาษาจีนกับ 3.26 ที่ประเมินให้ผู้พูดภาษาไทยเป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดในตาราง 7

ตาราง 7

ความแตกต่างของค่าทัศนคติด้านสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยและชาวจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

	ต่อผู้พูดภาษาไทย	ต่อผู้พูดภาษาจีน	ความต่าง	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
ชาวไทย	2.68	3.57	-0.58	7.41	103	0.00
ชาวจีน	3.26	3.45	-0.18	1.72	105	0.09

2.6 คุณสมบัติด้านกายภาพ

คุณลักษณะด้านกายภาพนี้ในแบบสอบถามใช้คำว่า “รูปร่างหน้าตาดี” เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย

กลุ่มตัวอย่างชาวไทยประเมินว่าผู้พูดภาษาจีนมีรูปร่างหน้าตาดีกว่าผู้พูดภาษาไทย โดยให้คะแนน 3.28 แก่ผู้พูดภาษาจีนและ 2.68 ให้แก่ผู้พูดภาษาไทย ส่วนกลุ่มตัวอย่างชาวจีน แม้ว่าจะประเมินให้ค่าคะแนนด้านความมีรูปร่างหน้าตาดีแก่ผู้พูดภาษาจีนมากกว่าผู้พูดภาษาไทยเช่นกัน แต่ความแตกต่างของค่าคะแนนเมื่อนำมาคำนวณ *t test* เพื่อพิสูจน์ระดับนัยสำคัญแล้วก็พบว่าเป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังในตาราง 8

ตาราง 8

ความแตกต่างของค่าทัศนคติด้านกายภาพของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยและชาวจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

	ต่อผู้พูดภาษาไทย	ต่อผู้พูดภาษาจีน	ความต่าง	t	df	p
ชาวไทย	2.68	3.28	-0.60	5.23	103	0.00
ชาวจีน	3.64	3.79	-0.15	1.20	105	0.23

เมื่อพิจารณาทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนจำแนกตามคุณลักษณะจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างชาวไทยกับชาวจีนประเมินผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนไปในแนวทางเดียวกัน คือประเมินให้ผู้พูดภาษาจีนได้คะแนนสูงกว่าผู้พูดภาษาไทยใน 4 คุณลักษณะได้แก่ ความสามารถ ความมีอำนาจ ความมีสถานภาพทางสังคมสูง และมีลักษณะทางกายภาพที่พึงประสงค์ และประเมินให้ผู้พูดภาษาไทยได้คะแนนสูงกว่าผู้พูดภาษาจีนใน 2 คุณลักษณะคือการเข้าสังคมและการมีคุณธรรม

สิ่งที่แตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างชาวจีนและกลุ่มตัวอย่างชาวไทยก็คือ กลุ่มตัวอย่างชาวไทยตัดสินใจให้ผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกคุณลักษณะ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างชาวจีนตัดสินใจให้ผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเฉพาะในเรื่องของการเข้าสังคมและการมีคุณธรรมเท่านั้น ซึ่ง 2 คุณลักษณะนี้คือคุณลักษณะที่ผู้พูดภาษาไทยได้รับการประเมินจากทั้งกลุ่มตัวอย่างชาวจีนและชาวไทยสูงกว่าผู้พูดภาษาจีน สรุปได้ดังในตาราง 9 โดยเครื่องหมาย < และ > หมายถึงน้อยกว่าและมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามลำดับ และ = หมายถึงเท่ากันหรือแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9

ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยเปรียบเทียบกับชาวจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนจำแนกตามคุณลักษณะ

	ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างชาวไทย		ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างชาวจีน	
	ต่อผู้พูดภาษาไทย	ต่อผู้พูดภาษาจีน	ต่อผู้พูดภาษาไทย	ต่อผู้พูดภาษาจีน
การเข้าสังคม	3.85	>	3.59	4.37 > 3.85
ความสามารถ	3.19	<	3.66	3.62 = 3.52
อำนาจ	2.80	<	3.65	2.92 = 3.08
คุณธรรม	3.89	>	3.59	3.94 > 3.59
สถานภาพทางสังคม	2.68	<	3.57	3.26 = 3.45
กายภาพ	2.68	<	3.28	3.64 = 3.79

3. ทศนคติโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มีและไม่มีเชื้อสายจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างชาวไทยออกเป็นสองกลุ่มคือกลุ่มที่มีเชื้อสายจีนกับไม่มีเชื้อสายจีน เพื่อดูว่าการมีและไม่มีเชื้อสายจีนจะมีผลต่อทัศนคติที่มีต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนหรือไม่ เราก็จะเห็นร่องรอยอิทธิพลของเชื้อสายต่อทัศนคติอยู่บ้าง คือแม้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองล้วนแต่ประเมินผู้พูดภาษาจีนสูงกว่าผู้พูดภาษาไทย แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายใดก็จะประเมินให้ผู้พูดภาษาที่สัมพันธ์กับเชื้อสายของตนเองสูงกว่าที่กลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่งประเมิน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเชื้อสายจีน (ในที่นี้ตีความว่าเป็นคนไทยแท้) ประเมินให้ผู้พูดภาษาไทยได้คะแนน 3.21 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนประเมินให้ผู้พูดภาษาไทยได้คะแนนน้อยกว่าที่ 3.08 หรือในกรณีการประเมินผู้พูดภาษาจีนก็เช่นกัน กลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนประเมินให้ผู้พูดภาษาจีนได้คะแนน 3.62 แต่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเชื้อสายจีนประเมินให้ผู้พูดภาษาจีนได้คะแนนน้อยกว่าที่ 3.53 เพียงแต่ว่าความแตกต่างที่กล่าวมานี้ล้วนไม่มากพอที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติตั้ง รายละเอียดแสดงไว้ในตาราง 10

ตาราง 10

ความแตกต่างของค่าทัศนคติโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนและกลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

	ไม่มีเชื้อสายจีน	มีเชื้อสายจีน	ความต่าง	t	df	p
ต่อผู้พูดภาษาไทย	3.21	3.08	0.138	1.06	102	0.29
ต่อผู้พูดภาษาจีน	3.53	3.62	-0.08	0.74	102	0.46

4. ทศนคติโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มีและไม่มีเชื้อสายจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนจำแนกตามคุณลักษณะ

กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนประเมินผู้พูดภาษาไทยสูงที่สุดในด้านการเข้าสังคม รองลงมาคือด้านศีลธรรม ด้านความสามารถ ด้านสถานภาพทางสังคม ด้านอำนาจ และต่ำที่สุดในด้านกายภาพกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกันนี้ประเมินผู้พูดภาษาจีนสูงที่สุดในด้านศีลธรรม รองลงมาคือด้านความสามารถ ด้านอำนาจ ด้านสถานภาพทางสังคม และต่ำที่สุดในด้านกายภาพ

ส่วนกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มีเชื้อสายจีนประเมินผู้พูดภาษาไทยสูงที่สุดในด้านศีลธรรม รองลงมาคือด้านการเข้าสังคม ด้านความสามารถ ด้านสถานภาพทางสังคม ด้านอำนาจ และต่ำที่สุดในด้านกายภาพ และได้ประเมินผู้พูดภาษาจีนสูงที่สุดในด้านความสามารถ รองลงมาคือด้านอำนาจ ด้านการเข้าสังคม ด้านสถานภาพทางสังคม ด้านสังคม และต่ำที่สุดในด้านกายภาพ

4.1 คุณลักษณะด้านการเข้าสังคม

สำหรับคุณสมบัติด้านการเข้าสังคมของผู้พูดภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนประเมินไว้ที่ 3.97 ซึ่งสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างคนไทยที่มีเชื้อสายจีนเล็กน้อย ที่ 3.80 ส่วนในกรณีของทัศนคติด้านการเข้าสังคมของผู้พูดภาษาจีน กลุ่มคนไทยที่มีเชื้อสายจีนก็ยังคงประเมินค่าไว้ที่ 3.63 ซึ่ง

สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างชาวไทยซึ่งประเมินไว้ที่ 3.48 และเป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ดังรายละเอียดในตาราง 11

ตาราง 11

ความแตกต่างของค่าทัศนคติด้านการเข้าถึงของของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนและกลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

	ไม่มีเชื้อสายจีน	มีเชื้อสายจีน	ความต่าง	t	df	p
ต่อผู้พูดภาษาไทย	3.97	3.80	0.16	0.87	102	0.38
ต่อผู้พูดภาษาจีน	3.48	3.63	-0.15	0.89	102	0.38

4.2 คุณลักษณะด้านความสามารถ

กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนและที่มีเชื้อสายจีนต่างก็ประเมินคุณลักษณะด้านความสามารถ (ความขยัน+ความฉลาด) ของผู้พูดภาษาไทยและผู้พูดภาษาจีนไว้ไม่แตกต่างกันนัก ผู้พูดภาษาไทยได้รับการประเมินโดยกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนที่ 3.25 ได้รับการประเมินโดยกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มีเชื้อสายจีนต่ำกว่าเล็กน้อยที่ 3.17 ส่วนผู้พูดภาษาจีนได้รับการประเมินโดยกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนที่ 3.58 และได้รับการประเมินโดยกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มีเชื้อสายจีนสูงกว่าที่ 3.70 แต่ทั้งหมดนี้ล้วนแต่เป็นความแตกต่างที่ถือว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดในตาราง 12

ตาราง 12

ความแตกต่างของค่าทัศนคติด้านความสามารถของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนและกลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

	ไม่มีเชื้อสายจีน	มีเชื้อสายจีน	ความต่าง	t	df	p
ต่อผู้พูดภาษาไทย	3.25	3.17	0.08	0.49	102	0.63
ต่อผู้พูดภาษาจีน	3.58	3.70	-0.12	0.81	102	0.42

4.3 คุณลักษณะด้านอำนาจ

กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนประเมินคุณลักษณะด้านอำนาจ (ความมั่นใจในตนเอง + ความเป็นผู้นำ) ของผู้พูดภาษาไทยไว้ที่ 2.90 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนประเมินผู้พูดคนเดียวกันไว้ต่ำกว่าเล็กน้อยที่ 2.76 และเป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนประเมินคุณลักษณะด้านอำนาจของผู้พูดภาษาจีนไว้ที่ 3.58 ซึ่งน้อยกว่าที่กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มีเชื้อสายจีนประเมินไว้ที่ 3.68 ถือเป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติอีกเช่นกัน ดังรายละเอียดในตาราง 13

ตาราง 13

ความแตกต่างของค่าทัศนคติด้านอำนาจของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนและกลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

	ไม่มีเชื้อสายจีน	มีเชื้อสายจีน	ความต่าง	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
ต่อผู้พูดภาษาไทย	2.90	2.76	0.14	0.62	102	0.54
ต่อผู้พูดภาษาจีน	3.58	3.68	-0.10	0.54	102	0.59

4.4 คุณลักษณะด้านศีลธรรม

ในบรรดาคุณลักษณะทั้งหมดที่ทำการศึกษา คุณลักษณะด้านศีลธรรมเป็นคุณลักษณะที่เมื่อนำค่าการประเมินของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีและมีเชื้อสายจีนมาเปรียบเทียบกันแล้วพบว่าเป็นความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติต่ำมากที่สุด นั่นก็หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีทัศนคติใกล้เคียงกันมาก

กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนประเมินให้ผู้พูดภาษาไทยมีค่าคะแนนทัศนคติด้านศีลธรรม 3.90 ส่วนกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มีเชื้อสายจีนประเมินใกล้เคียงกันจนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 3.89

กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนประเมินให้ผู้พูดภาษาจีนมีค่าคะแนนทัศนคติด้านศีลธรรม 3.67 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนประเมินผู้พูดภาษาจีนต่ำกว่าที่ 3.55 ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 14

ความแตกต่างของค่าทัศนคติด้านศีลธรรมของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนและกลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

	ไม่มีเชื้อสายจีน	มีเชื้อสายจีน	ความต่าง	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>P</i>
ต่อผู้พูดภาษาไทย	3.90	3.89	0.01	0.05	102	0.96
ต่อผู้พูดภาษาจีน	3.67	3.55	0.11	0.58	102	0.56

4.5 คุณลักษณะด้านสถานภาพทางสังคม

กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนประเมินให้กลุ่มตัวอย่างที่พูดภาษาไทยมีคุณลักษณะด้านสถานภาพสังคม (ความร่ำรวยและการมีการศึกษาสูง) อยู่ในระดับ 3.12 สูงกว่าที่กลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนประเมินไว้ที่ 2.94 ถือเป็นความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนประเมินผู้พูดภาษาจีนว่ามีคุณลักษณะด้านสถานภาพทางสังคมอยู่ในระดับ 3.50 คะแนน ต่ำกว่าที่กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มีเชื้อสายจีนประเมินไว้เล็กน้อยที่ 3.60 และถือว่าความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน ดังรายละเอียดในตาราง 15

ตาราง 15

ความแตกต่างของค่าทัศนคติด้านสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนและกลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

	ไม่มีเชื้อสายจีน	มีเชื้อสายจีน	ความต่าง	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>P</i>
ต่อผู้พูดภาษาไทย	3.12	2.94	0.18	1.08	102	0.28
ต่อผู้พูดภาษาจีน	3.50	3.60	-0.10	0.75	102	0.46

4.6 คุณลักษณะด้านกายภาพ

คุณลักษณะด้านกายภาพของผู้พูดภาษาไทยเป็นคุณลักษณะที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มประเมินไว้ค่อนข้างต่ำทั้งสองกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนประเมินไว้ที่ 2.90 ส่วนกลุ่มตัวอย่างชาวไทยเชื้อสายจีนประเมินไว้ที่ 2.59 ซึ่งนับว่าเป็นความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คุณลักษณะด้านกายภาพของผู้พูดภาษาจีนเป็นไปในทางตรงกันข้าม กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มประเมินไว้แตกต่างกันมากที่สุดจนทำให้ความแตกต่างดังกล่าวมีค่า *p* มากถึง 0.93 นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนประเมินลักษณะทางกายภาพของผู้พูดภาษาจีนไว้ที่ 3.27 ส่วนกลุ่มตัวอย่างชาวไทยเชื้อสายจีนประเมินไว้เกือบจะเท่ากันเล็กน้อยที่ 3.28 ดังรายละเอียดในตาราง 16

ตาราง 16

ความแตกต่างของค่าทัศนคติด้านสถานภาพด้านกายภาพของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนและกลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน

	ไม่มีเชื้อสายจีน	มีเชื้อสายจีน	ความต่าง	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>P</i>
ต่อผู้พูดภาษาไทย	2.90	2.59	0.31	1.55	102	0.12
ต่อผู้พูดภาษาจีน	3.27	3.28	-0.02	0.09	102	0.93

กลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่มีและไม่มีเชื้อสายจีนไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการประเมินคุณลักษณะทุก ๆ ด้านของผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีน ดังแสดงในตาราง 17 ซึ่งในที่นี้เครื่องหมาย = แสดงถึงความเท่ากันหรือความแตกต่างที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < 0.05$

ตาราง 17

ค่าทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนและที่มีเชื้อสายจีนที่ต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนจำแนกตามคุณลักษณะ

	ทัศนคติต่อผู้พูดภาษาไทย		ทัศนคติต่อผู้พูดภาษาจีน	
	ของผู้ไม่มีเชื้อสายจีน	ของผู้มีเชื้อสายจีน	ของผู้ไม่มีเชื้อสายจีน	ของผู้มีเชื้อสายจีน
การเข้าสังคม	3.97	= 3.80	3.48	= 3.63
ความสามารถ	3.25	= 3.17	3.58	= 3.70
อำนาจ	2.90	= 2.76	3.58	= 3.68
คุณธรรม	3.90	= 3.89	3.67	= 3.55
สถานภาพทางสังคม	3.12	= 2.94	3.50	= 3.60
กายภาพ	2.90	= 2.59	3.27	= 3.28

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาค้นครั้งนี้พบข้อที่น่าสังเกตประการหนึ่งคือกลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนประเมินผู้พูดภาษาจีนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเชื้อสายจีน และกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเชื้อสายจีน (อาจตีความได้ว่าเป็นคนไทยแท้) ประเมินผู้พูดภาษาไทยสูงกว่าที่กลุ่มตัวอย่างไทยเชื้อสายจีนประเมิน (ตัวอย่างเช่น กลุ่มตัวอย่างที่มีเชื้อสายจีนประเมินการเข้าสังคมของผู้พูดภาษาจีนไว้ที่ 3.63 ซึ่งสูงกว่าที่กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีเชื้อสายจีนประเมินไว้ที่ 3.48 และกลุ่มตัวอย่างชาวไทยที่ไม่มีเชื้อสายจีนประเมินการเข้าสังคมของผู้พูดภาษาไทยไว้ที่ 3.97 ซึ่งสูงกว่าที่กลุ่มตัวอย่างชาวไทยเชื้อสายจีนประเมินไว้ที่ 3.80) เนื่องจากเกิดปรากฏการณ์เช่นนี้ในทุกคุณลักษณะอย่างเป็นระบบ จึงแสดงให้เห็นว่ามีอิทธิพลของเชื้อสายต่อทัศนคติที่มีต่อผู้พูดภาษาอยู่บ้าง แม้ว่าจะไม่มีนัยสำคัญที่ $p < 0.05$ ตามที่ตั้งไว้ก็ตาม

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ชาวไทยมีทัศนคติที่ดีต่อผู้พูดภาษาจีนมากกว่าผู้พูดภาษาไทยในภาพรวม และในคุณลักษณะส่วนมากอันได้แก่ด้านความสามารถ ด้านอำนาจ ด้านสถานภาพทางสังคม และด้านกายภาพ มีคุณลักษณะเพียงสองด้านคือด้านการเข้าสังคมและด้านคุณธรรมซึ่งชาวไทยประเมินผู้พูดภาษาไทยของตนไว้สูงกว่าผู้พูดภาษาจีน

ส่วนชาวจีนนั้นมีทัศนคติโดยรวมต่อผู้พูดภาษาไทยและภาษาจีนไม่แตกต่างกัน มีเพียงด้านการเข้าสังคมและด้านคุณธรรมที่ผู้พูดภาษาไทยได้รับการประเมินสูงกว่าผู้พูดภาษาจีน

สาเหตุที่ผู้พูดภาษาไทยได้รับการประเมินสูงในด้านการเข้าสังคม (ความสุภาพและความเป็นมิตร) จากทั้งชาวไทยด้วยกันและชาวจีนมีความสอดคล้องกับสามัญทัศน์แบบตายตัว (stereotype) ของคนไทยในสายตาของชาวโลก ประเทศไทยได้รับสมญาว่า “สยามเมืองยิ้ม” และปัจจุบันนี้แม้สามัญทัศน์แบบตายตัวในหลายด้านของประเทศไทยจะออกมาในแง่ลบ (เช่น การฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือปัญหาโสเภณี) แต่ความเป็นมิตรก็ยังเป็นสามัญทัศน์ที่โดดเด่นและได้รับการระบุถึงอยู่เสมอในเว็บไซต์และหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประเทศไทย เช่น ตัวอย่างในเว็บไซต์ National Stereotypes (2014) ดูเหมือนว่าในมุมมองของคนไทยแล้ว เรามักจะรู้สึกที่ชาวจีนมีลักษณะที่มักส่งเสียงดังเอะอะ ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่

ตรงกับค่านิยมของคนไทยว่าเป็นบุคลิกลักษณะที่พึงประสงค์ สังเกตได้จากสำนวน “เจ๊กตื่นไฟ” ซึ่งมีความหมายว่า “ตื่นตกใจและอะอะไว้วายเกินกว่าเหตุ” (ราชบัณฑิตยสถาน, ม.ป.ป.)

คุณลักษณะเด่นที่ชาวไทยตัดสินว่าผู้พูดภาษาจีนมีสูงกว่าผู้พูดภาษาไทย เช่น ด้านความสามารถ (ความขยันและความฉลาด) ก็สอดคล้องกับสามัญทัศน์ของชาวจีนทั้งในสายตาของชาวไทยและชาวโลก ภาวะตกต่ำทางเศรษฐกิจและปัญหาทางการเมืองการปกครองของประเทศจีนในช่วงกลางศตวรรษที่ 19 ถึงกลางศตวรรษที่ 20 ทำให้ชาวจีนจำนวนมากอพยพออกนอกประเทศไปตั้งถิ่นฐานในประเทศต่าง ๆ เช่นในสหรัฐอเมริกาก็มีชาวจีนเข้าไปทำงานเป็นจำนวนมากเพราะเป็นช่วงเวลาเดียวกับช่วง “ตื่นทอง” (gold rush) ในสหรัฐอเมริกาพอดี ชาวจีนมีความขยันขันแข็งในการทำงานมาก ดังนั้นในเวลาไม่นาน ชาวอเมริกันก็เกิดความรู้สึกว่าตนกำลังถูกแย่งงานทำ (TV Tropes, nd.) ในประเทศไทยก็เช่นกัน คนจีนอพยพรุ่นแรก ๆ มักจะเข้ามาโดยไม่มีทรัพย์สินติดตัวมา อย่างที่เราเรียกกันว่า “เสื้อผืนหมอนใบ” แต่ด้วยความขยันขันแข็งก็ทำให้ชาวจีนเหล่านั้นรวมทั้งลูกหลานมีฐานะที่มั่นคงร่ำรวยขึ้น จนปัจจุบันนี้เราจะพบชาวไทยเชื้อสายจีนจำนวนมากที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

การที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด น่าจะมีส่วนทำให้ทั้งชาวไทยและชาวจีนมีทัศนคติต่อผู้พูดภาษาจีนสูงกว่าผู้พูดภาษาไทยทางด้านสถานภาพทางสังคม (การศึกษาและความร่ำรวย) ดังจะเห็นได้จากการที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีเงินทุนสำรองมากเพียงพอที่จะให้ต่างชาติกู้เพื่อลงทุนเป็นจำนวนมาก เช่นเมื่อปลายปี 2556 ได้อนุมัติเงินกู้ให้ประเทศเวเนซุเอลาไปพัฒนาประเทศอีก 5,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (เดลินิวส์, 2556)

ในงานวิจัยนี้จัดให้การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของคุณลักษณะสถานภาพทางสังคม การที่ผู้พูดภาษาไทยได้รับการประเมินในด้านสถานภาพทางสังคมต่ำกว่าผู้พูดภาษาจีนก็สอดคล้องกับเหตุการณ์ในปัจจุบันนี้เช่นกันที่การศึกษาของประเทศไทยอยู่ในระดับท้ายของประเทศในอาเซียน โดยการประชุมของ World Economic Forum (WEF) - The Global Competitiveness Report 2012-2013 ซึ่งเป็นการประชุมเวทีเศรษฐกิจโลกที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ได้มีการจัดอันดับคุณภาพการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งปรากฏว่า ประเทศไทย อยู่ในอันดับรั้งท้าย ดังนี้ 1) ประเทศสิงคโปร์ 2) ประเทศมาเลเซีย 3) ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม 4) ประเทศฟิลิปปินส์ 5) ประเทศอินโดนีเซีย 6) ประเทศกัมพูชา 7) ประเทศเวียดนาม 8) ประเทศไทย

ส่วนในด้านการมีลักษณะทางกายภาพที่ทั้งกลุ่มตัวอย่างไทยและจีนประเมินให้ผู้พูดภาษาจีนมีค่าคะแนนสูงกว่านั้น สามารถสันนิษฐานได้ว่า ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาประเทศไทยก็มีการเปลี่ยนแปลงกระแสนิยมจากที่นิยมรูปร่างหน้าตาแบบลูกครึ่งตะวันตกมาเป็นนิยมรูปร่างหน้าตาแบบเอเชียตะวันออก โดยเฉพาะประเทศเกาหลี เครื่องสำอางและเครื่องแต่งตัวจำนวนมากในปัจจุบันมักโฆษณาว่า “สวยสไตล์เกาหลี” ประเทศเกาหลีและประเทศจีนล้วนแต่อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเช่นเดียวกัน มีความคล้ายคลึงของสีผิวและหน้าตาของประชาชนในประเทศทั้งสอง จึงเป็นไปได้ว่าคนไทยในปัจจุบันจะมีทัศนคติที่ดีต่อรูปร่างหน้าตาของชาวจีนตามไปด้วย

งานวิจัยนี้ยังมีข้อจำกัดอยู่ในหลายประการ เช่นในด้านของกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็กและจำกัดอยู่ในกลุ่มนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย 4 แห่ง หากมีการทำวิจัยคล้ายๆ กันนี้ในอนาคต ควรใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่มากขึ้นและขยายขอบเขตให้กว้างขึ้น โดยเก็บข้อมูลจากผู้ที่ศึกษาภาษาจีนและภาษาไทยในหลายๆมหาวิทยาลัย หรือขยายระดับการศึกษาให้ครอบคลุมนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพราะในปัจจุบันมีสถานศึกษาจำนวนมากที่มีการเรียนการสอนภาษาจีนตั้งแต่ชั้นประถมหรือแม้แต่อนุบาลหากต้องการขยายขอบเขตการวิจัยให้รวมถึงชาวไทยและชาวจีนโดยทั่วไป ก็อาจเก็บข้อมูลรวมไปถึงชาวไทยและชาวจีนทั่วไปที่ไม่ได้ศึกษาภาษาของกันและกัน ซึ่งก็หมายความว่า จะต้องศึกษาตัวแปรทางสังคมอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องเพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

- จรัลวีไล จรุงโรจน์, ม.ล. (2555). รายงานการวิจัยเรื่อง ภาษาและภาพสะท้อนของวัฒนธรรมจากชื่อเล่นของคนไทย. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดีเยี่ยม ศรีนรินทร์ และคณะ. (2537). รายงานการวิจัยเรื่อง การใช้ภาษาไทยของคนจีนในกรุงเทพมหานคร. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เดลินิวส์. (2556). จีนให้เวเนซุเอลากู้อีก 5,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ. ค้นเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2557, จาก <http://www.dailynews.co.th/Content/foreign/205214/จีนให้เวเนซุเอลากู้อีก+5,000+ล้านดอลลาร์สหรัฐ>
- ธนาคารกสิกรไทย. (2555). ประวัติศาสตร์หน้าใหม่ทางการทูต. ค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2557, จาก http://www.kasikornbank.com/ChinaTrade/ThaiandChinaLinks/A_BriefHistory/NewEraOfDiplomatic/Pages/NewEraOfDiplomatic.aspx
- Chanyam, N. (2002). *A Study of Language Attitude Toward Thai Dialects and Their Speakers: A Case Study of Four Campuses of Rajamangala Institute of Technology*. M.A. Thesis in Linguistics. Mahidol University.
- Communication. (2011). *Bible in ten more languages, New Testament in 27: United Bible Soc.* Retrieved January 28, 2014, from <http://www.unitedbiblesocieties.org/news/904-bible-in-ten-more-languages-new-testament-in-27>
- Garrett, P. (2010). *Attitudes to Language: Key Topics in Sociolinguistics*. Retrieved February 11, 2014, from <http://www.amazon.com>
- Lambert, W., Hodgson, R. Gardner, R., & Fillenbaum, S. (1960). Evolutional reactions to spoken languages. *Journal of abnormal and social psychology*, 60, 44-51.
- National Stereotypes. (2014). *Thai Stereotypes*. Retrieved February 11, 2014, from <http://www.nationalstereotype.com/thai-stereotypes>
- TravelChinaGuide.com. (n.d.). *China Dai People: Language, Resources, Food, Architecture*. Retrieved February 20, 2014, from <http://www.travelchinaguide.com/intro/nationality/dai>
- TV Tropes. (n.d.). *Main/Stereotypes of Chinese People*. Retrieved February 21, 2014, from <http://tvtropes.org/pmwiki/pmwiki.php/Main/StereotypesOfChinesePeople?from=Main.ChinesePeople>